

**Republika e Kosovës • Republika Kosovo • Republic of Kosovo
Institucioni i Avokatit të Popullit • Institucija Ombudsmena • Ombudsperson Institution**

IZVEŠTAJ

OMBUDSMANA

R. nr. 1409/2024

**u vezi sa odlaganjem sudskog postupka u Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova
vezano za predmet C-III-12-0452**

Upućeno: G. Sylejman Shumolli, nadzorni sudija
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova

Priština, 10. jun 2026.

Svrha izveštaja

Izveštaj se zasniva na žalbi g. Isaka Krasniqija (u daljem tekstu: žalilac) i zasnovan je na činjenicama, dokazima i dokumentima predmeta koje je on dostavio, a koji su dostupni instituciji Ombudsmana, u vezi sa odlaganjem sudskog postupka u predmetu C-III-12-0452. Ovaj izveštaj ima za cilj da skrene pažnju Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: PKVSK) na potrebu da se preduzmu mere za razmatranje i odlučivanje o ovom slučaju bez daljeg odlaganja. Preduzimanje ovih radnji je neophodno, jer je pravo na pošteno, nepristrasno suđenje u razumnom roku zagarantovano Ustavom Republike Kosovo i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.

Svako ima pravo da nadležni sud razmotri njegov slučaj pošteno, javno i u razumnom roku. Kao što je Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) više puta naglasio, pravosudni sistem ne bi trebalo da funkcioniše sa kašnjenjima koja dovode do slabljenja uloge sudova i narušavanja poverenja javnosti u njih. Naprotiv, organizovanje pravosudnog sistema treba da obezbedi sudovima sve neophodne uslove za razmatranje i odlučivanje o slučajevima u razumnom roku.

Zakonski osnov

1. Prema članu 135., stav 3., Ustava Republike Kosovo: „*Ombudsman ima pravo da vrši preporuke i predlaže mere onda kada primeti kršenje prava i sloboda ljudi od strane organa javne administracije i ostalih državnih organa.*“
2. Takođe, Zakonom br. 05/L-019 o Državnom advokatu, član 16., stav 8., propisano je: „*Narodni Advokat može dati opšte preporuke za funkcionisanje pravosudnog sistema. Narodni Advokat neće se umešati u slučajeve i drugim pravnim procedurama koja se odvijaju pred sudovima, osim slučaja kada postoji odugovlačenjem procedura.*“

Sažetak činjenica

Činjenice, dokazi i informacije kojima raspolaže Institucija Ombudsmana mogu se sažeti na sledeći način:

3. Na osnovu informacija koje je dostavio žalilac, čini se da je u toku sudski postupak u PKVSK u vezi sa predmetom C-III-12-0452.
4. Prema tvrdnjama žalioca, ispostavilo se da je on i ostali¹ 21. aprila 2006. godine, preko ovlašćenog zastupnika, podneli tužbu Opštinskom sudu u Mališevu, koja se odnosi na dokaz o vlasništvu na katastarskim parcelama br. 3/110, 3/16, 2/40, 2/23 i 3/148.
5. Nakon što je slučaj prešao u nadležnost PKVSK-a, 12. februara 2013. godine ovaj sud je doneo Rešenje C-III-12-0452 o podnošenju tužbe i zahtevu za preliminarni sudski nalog.
6. Dana 2. decembra 2021. godine, Apelaciono veće je izdalo Rešenje AC-1-18-0091, kojim je poništilo Rešenje C C-III-12-0452 i vratilo predmet na ponovno suđenje.

---

¹ G. Jakup Krasniqi, gđa Nuha Krasniqi i gđa Zejnije Krasniqi.

7. Institucija Ombudsmana, 18. decembra 2024. godine, primila je žalbu od strane žalioaca i ostalih, podnetu protiv PKVSK, u vezi sa odlaganjem sudskog postupka u predmetu C-III-12-0452.
8. Dana 8. januara 2025. godine, PKVSK je izdala nalog i zatražila od tužilaca da popune tužbu.
9. Ombudsman je 27. januara i 26. marta 2025. godine poslao pismo nadzornom sudiji u PKVSK tražeći informacije u vezi sa slučajem žalilaca.
10. Dana 12. juna 2025. godine, vršilac dužnosti nadzornog sudije u PKVSK odgovorio je Ombudsmanu da su, nakon naloga izdatog 8. januara 2025. godine, ispunjeni uslovi za održavanje rasprave, koja će se održati po redosledu dolaska na sud.
11. Ombudsman je 23. aprila 2026. godine poslao pismo nadzornom sudiji u PKVSK tražeći informacije u vezi sa slučajem žalilaca.
12. Dana 13. maja 2026. godine, nadzorni sudija PKVSK-a odgovorio je Ombudsmanu da će se slučaj žalilaca razmotriti prema redosledu dolaska na sud.

Zakonski instrumenti koji se primenjuju u Republici Kosovo

13. Ustav Republike Kosovo, u članu 21., propisuje: „*Republika Kosovo štiti i garantuje ljudska prava i osnovne slobode, predviđene ovim Ustavom [...].*“
14. Pravo na pravično i nepristrasno suđenje definisano je članom 31.1 Ustava: „*Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.*“
15. Takođe, sudska zaštita prava, definisana članom 54. Ustava, predviđa: „*Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom ili zakonom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno.*“
16. Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (EKLJP), prema Ustavu Republike Kosovo, je direktno primenjiv zakonski dokument u Republici Kosovo i ima prioritet, u slučaju sukoba, nad odredbama, zakonima i drugim aktima javnih institucija². S obzirom na to da stav 1., člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i ljudskim pravima garantuje: „*Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ili u slučaju podizanja optužnice za kazneno delo protiv njega svako ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj.*“
17. Zakon br. 06/L-054 o sudovima, u članu 7., stav 2., propisuje: „*Svako ima jednak pristup sudovima i nikome ne sme biti uskraćeno pravo na pravično suđenje u skladu sa zakonitom redovnom procedurom ili pravom jednake zaštite prava. Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na pravično suđenje u razumnom roku.*“
18. Dok član 7., stav 5., Zakona o sudovima propisuje: „*Svi sudovi moraju brzo i efikasno funkcionisati kako bi se osiguralo brzo rešavanje predmeta.*“

---

² Ustav Republike Kosovo, član 22.

Zakonska analiza

19. Ombudsman skreće pažnju na član 53. Ustava Republike Kosovo, prema kojem se ljudska prava i osnovne slobode garantovane ovim Ustavom tumače u skladu sa sudskim odlukama Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP).
20. ESLJP je u nekoliko slučajeva naglasio da je pravo stranke da se o njenom slučaju odluči u razumnom roku suštinski element prava na pravično i nepristrasno suđenje, kao što je zagarantovano članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima.
21. Ombudsman smatra da je sudska praksa ESLJP-a utvrdila da je trajanje postupka obično računa od trenutka pokretanja sudskog postupka (videti, između ostalog, Presudu *Moldavan i ostali protiv Rumunije*, od 12. jula 2005. godine, i Presudu *Sienkiewicz protiv Poljske*, od 30. septembra 2003. godine) do trenutka kada je slučaj zaključen i/ili Presuda je izvršena (vidi Presudu *Poitier protiv Francuske*, 8. novembra 2005. godine).
22. Ombudsman, povodom ne informisanje stranke o fazi u kojoj se nalazi njen predmet, smatra da je, prema presudama ESLJP-a, jedan od faktora koji treba uzeti u obzir postupanje nadležnih pravosudnih i upravnih autoriteta i da je odgovornost suda da organizuje svoj rad na način da pojedinci budu informisani o napretku i rezultatima u svojim predmetima, u razumnom roku (vidi Presudu *Zimmerman i Steiner protiv Švajcarske*, 13. jul 1983. godine).
23. Prema sudskoj praksi suda (vidi *Poiss protiv Austrije*, § 50; *Bock protiv Nemačke*, §35), obračun vremena za rešavanje sudskog slučaja počinje od trenutka podnošenja tužbe nadležnom sudu, koji u ovom slučaju počinje da se obračunava od 21. aprila 2006. godine, kada su žalioци podneli tužbu Opštinskom sudu u Mališevu, do dana objavljivanja ovog izveštaja.
24. Istovremeno, nedostatak efikasnih sredstava za rešavanje kršenja prava na pravično suđenje u razumnom roku, prava zagarantovanog članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima, predstavlja kršenje člana 13. Konvencije [Pravo na delotvoran pravni lek], koji propisuje: „Svako čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povređene ima pravo na delotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim telom čak i u slučaju kada su povredu počinile osobe koje su delovale u službenom svojstvu.“
25. Štaviše, član 13. EKLJP-a direktno odražava obavezu države da prvo zaštiti ljudska prava kroz svoj zakonski sistem, čime se uspostavlja dodatna garancija za pojedinca, koja mu omogućava da efikasno uživa svoja prava. Gledano iz ove perspektive, pravo pojedinca na pravični postupak u razumnom roku će biti manje efikasno ako ne postoji mogućnost da se prvo podnese ovu žalbu lokalnoj vlasti. Zahtevi člana 13. podržavaju zahteve člana 6. (vidi presudu *Kudla protiv Poljske*). Tako, član 13. garantuje efikasan pravni lek lokalnoj vlasti, za navodno kršenje zahteva člana 6., da razmotri sudski slučaj u razumnom roku. Pošto se ovaj slučaj odnosi na žalbu koja se odnosi na trajanje postupka, primenjuje se član 13. Konvencije.

26. Što se tiče sprovođenja člana 13., Ombudsman podseća da je ESLJP je u više navrata naglasio da duga kašnjenja u sprovođenju pravde, u slučajevima kada stranke u postupku nemaju efikasna sredstva za žalbu u slučajevima dugotrajnog sudskog postupka, predstavljaju pretnju vladavini prava u domaćem zakonskom poretku (vidi Presudu u slučaju *Bottazi protiv Italije*, 28. jula 1999. godine, i Presudu u slučaju *Di Mauro protiv Italije*, 28. jula 1999. godine).
27. Što se tiče zahteva člana 13., Ombudsman podseća da je efekat ovog člana postojanje domaćeg pravnog leka koji se bavi suštinom „sporne žalbe“ prema Konvenciji i omogućava relevantnu pomoć (vidi npr. Presudu u slučaju *Kaya protiv Turske*, 19. februara 1998. godine). Svako takvo sredstvo mora biti efikasno i u praksi i u zakonu (vidi npr. Presudu u slučaju *Ilhan protiv Turske*, od 27. juna 2000. godine).
28. Što se tiče žalbe na odlaganje postupka, Ombudsman podseća da su „efektivna sredstva“ u smislu člana 13. trebalo da budu u stanju da spreče navodnu povredu ili njen ne nastavak ili da obezbede adekvatno poboljšanje za bilo koju povredu koja se već dogodila (vidi gore navedenu presudu *Kudla*).
29. Ombudsman napominje da u našem domaćem sistemu ne postoji zakonski mehanizam putem kojeg bi se žalio mogli žaliti na odlaganje postupka kako bi se postiglo bilo kakvo olakšanje u vidu prevencije ili naknade.

Zaključci Ombudsmana

30. Ombudsman podseća da se, prema sudskoj praksi ESLJP-a, trajanje postupka računa od trenutka pokretanja sudskog postupka, što je u ovom slučaju od 21. aprila 2006. godine, i smatra da takvo kašnjenje, bez konačne odluke, krši:
- pravo na pravično suđenje, regularan proces, u razumnom roku koji je definisan i zaštićen članom 31. Ustava Republike Kosovo i članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima;
  - pravo na delotvorna pravna sredstva, zaštićeno članom 32. Ustava Republike Kosovo i članom 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima;
  - Pravo na sudsku zaštitu prava utvrđenih članom 54. Ustava Republike Kosovo.
31. Ombudsman, uzimajući u obzir gorenavedene okolnosti, na osnovu člana 135., stav 3. Ustava Republike Kosovo i na osnovu člana 16., stav 8. Zakona br. 05/L-019 o Narodnom advokatu, kao i na osnovu gore navedene zakonske analize, u cilju poboljšanja rada u pravosudnom sistemu Kosova,

PREPORUČUJE

Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova:

- **Bez daljeg odlaganja, preduzeti sve odgovarajuće mere za razmatranje i odlučivanje o slučaju C-III-12-0452.**

U skladu sa članom 132., stav 3., Ustava Republike Kosovo („*Bilo koji drugi organ ili institucija, koja sprovodi legitimnu vlast u Republici Kosovo je dužna da odgovori na zahteve Ombudsmana i da mu/joj predstavi sva dokumenta i informacije koje su od njega zatražena u saglasnosti sa zakonom.*“) i sa članom 28. Zakona br. 05/L-019 o Narodnom advokatu („*Autoriteti, kojima je Narodni Advokat uputio preporuke, zahtev ili predlog za preduzimanje konkretnih mera, uključujući i disciplinske mere, treba da odgovore u roku od trideset (30) dana. Odgovor treba da sadrži razloge u pisanoj formi o preduzetim radnjama u vezi navedenog pitanja.*“), molimo vas da nas informišete o preduzetim radnjama u vezi sa ovim pitanjem.

S poštovanjem,

Naim Qelaj
Ombudsman